

پتروگرافی و تفسیر تاریخچه دیاژنتیکی سازند آیتمیر (آلبین-سنومانین)

در برش‌های باگک و شوریجه-شرق کپه‌داغ

مرضیه علامه^{*}، اسدآ. محبوی^۲، سید رضا موسوی حرمی^۳، محمد خانه باد^۴

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد رسوب شناسی و سنگ شناسی رسوبی، گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد، marzieh_allameh@yahoo.com

۲- استاد، گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد، amahboobi2001@yahoo.com

۳- استاد، گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد، harami2004@yahoo.com

۴- استادیار، گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد، mkhanehbad@um.ac.ir

چکیده:

بر اساس مطالعات پتروگرافی سازند آیتمیر در برش‌های باگک و شوریجه به ضخامت‌های ۳۱۰ و ۱۸۷ متر، این سازند شامل ماسه‌سنگ‌های ساب لیتارنایتی تا ساب آرکوزی، سیلیستون، شیل و رودستون تا رودستون‌های ماسه‌ای با مقادیر متفاوت کانی در جازای گلاکونی است. فرایندهای دیاژنتیکی در ماسه سنگ‌ها و سنگ آهک‌های این سازند شامل فشردگی فیزیکی (آرایش نزدیک دانه‌ها و خمش در کانی‌های نرم) و شیمیایی (انحلال فشاری و استیلویلت) سیمان کلسیتی با فایریک‌های بلوکی، پیکیلوتوپیک، رشتهدای و دروزی و سیمان اکسید آهن، شکستگی در دانه‌ها و پوسته‌های اسکلتی، انحلال و جانشینی، دگرسانی دانه‌های فلدسپات، آشفتگی زیستی، میکریتی شدن و نئومورفیسم است. این فرآیندها طی ۳ مرحله اثوزن، مزوژن، تلوژن و در سه محیط دریابی، متئوریک و تدفینی رسوبات را تحت تاثیر قرار داده‌اند. امید است نتایج به دست آمده از این مطالعه در تفسیر تاریخچه پس از رسوبگذاری در مقیاس محلی و ناحیه‌ای موثر واقع شود.

واژه‌های کلیدی: آلبین-سنومانین، پتروگرافی، دیاژن، سازند آیتمیر.

مقدمه:

سازند آیتمیر به سن آلبین-سنومانین از ماسه‌سنگ‌های گلاکونیتی، سیلیستون، شیل و سنگ آهک‌های پرسیل تشکیل شده است. دیاژن طیف وسیعی از فرایندهای فیزیکی، شیمیایی و زیست شناختی پس از رسوبگذاری را شامل می‌شود که در آن رسوبات اولیه با آبهای منفذی در حوضه رسوبی واکنش داده تا به تعادل با محیط برسد (Schmid *et al.*, 2004). از آنجایی که فرایندهای دیاژنتیکی نقش مهمی در ایجاد مخازن هیدرولوگی دارند، شناخت آن‌ها حائز اهمیت است (Flügel, 2010). هدف از این تحقیق، بررسی‌های سنگ نگاری، شناسایی فرایندهای دیاژنی و تبیین توالی پاراژنتیکی سنگ‌های آواری و افق‌های کربناته سازند آیتمیر است تا بتواند به بازسازی تاریخچه پس از رسوبگذاری این نهشته‌ها و نهشته‌های هم ارز با آن‌ها کمک شایانی نماید. به این منظور، دو برش باگک و شوریجه تقریباً در ۶۵ کیلومتری جنوب سرخس با فاصله حدود ۱۲.۵ کیلومتر از یکدیگر نمونه-